

- de Ntra. Senyora dels Àngels i Santa Clara, a Manresa.
26. Inauguració de les obres de restauració de l'atri de la col·legiata basílica de Sta. Maria de la Seu de Manresa.
Missa «de la pedregada» i dinar amb el senyor rector i parroquians a Enfesta.
Visita pastoral a la comunitat de Religioses Filipenses de la Sda. Família de Natzaret, a Aiguafreda: vespres i sopar.
27. Visita pastoral a la parròquia de St. Fruitós de Balenyà: confessions, catequesi i missa estacional amb confirmacions. Visites a malalts. Dinar amb el senyor rector. Visita a la residència Oller.
29. Exposició sobre el decret *Unitatis redintegratio*, a Sant Sebastià (Guipúscoa).
Dinar amb Mons. Ignacio Munilla.
Conferència i missa a la catedral del Bon Pastor de Sant Sebastià (Guipúscoa).
30. Audiència.
Reunió amb el Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics, a Vic.
31. Despatx amb col·laboradors de la cúria.
Audiència.
Pregària per les vocacions a la catedral de Vic: exposició del Santíssim, rés del rosari i vespres.

ALTRES TEXTOS DEL SENYOR BISBE

> SALUTACIÓ A L'ARXIPRESTAT DE MANRESA AMB MOTIU DE LA SEGONA VISITA PASTORAL

Als sacerdots,
als religiosos i religioses,
als laics i laiques,

benvolguts en Crist:

Quan estic a punt d'iniciar la segona visita pastoral a les parròquies i comunitats de l'arxiprestat de Manresa, us adreço aquestes paraules de salutació i amb l'apòstol sant Pere us dic: *Us desitjo que rebeu ben abundoses la gràcia i la pau* (1Pe 1,2).

La visita pastoral és sempre una ocasió de gràcia de Déu. Déu ens visita contínuament amb la seva gràcia abundosa. En el dia a dia vosaltres experimenteu com el Senyor és sempre fidel amb la seva gràcia. La visita pastoral del bisbe de la diòcesi a les parròquies i comunitats no vol ser res més que una ocasió perquè la gràcia de Déu, juntament amb la pau de la comunió, es vessi amb més abundància sobre tots nosaltres.

El més important en una visita pastoral és la trobada del bisbe amb els creients en Crist de les comunitats cristianes. Cal privilegiar els moments de trobada. La gran trobada és l'assemblea eucarística. Entorn de Crist ressuscitat, la comunitat cristiana sempre

experimenta la gràcia abundosa de la misericòrdia de Déu. Però també en les trobades dels germans en la comunió de la fe i de la caritat experimentem que el Senyor és enmig dels qui es reuneixen en el seu nom. Espero els moments de trobada amb els consells pastorals, amb els catequistes i professors de religió, amb els moviments i associacions, amb els malalts en les cases i residències, amb els sacerdots i els religiosos en els seus monestirs i cases... Us espero a tots, per tal de poder viure junts la meravella de la comunió, de la unitat en la diversitat. No oblidem el lema d'aquest curs: «Siguem el que som: el Cos de Crist!» L'Eucaristia és la font i el cim de la nostra unitat en Crist.

Aquesta visita pastoral s'escaurà dins de l'Any de la Fe. Serà, doncs, una ocasió propícia per a professar, celebrar i viure la nostra fe cristiana. Cal que en aquest any, com ens hi ha convidat el papa Benet XVI en el document *Porta fidei*, revitalitzem la nostra fe cristiana. Us convido a tots a redescobrir-vos creients en Crist. La fe és el tresor més gran que tenim. La fe és la força capaç de transformar les nostres vides i les nostres comunitats. Al bell mig de la visita pastoral realitzarem un acte propi de l'Any de la Fe, una celebració comunitària de la Penitència, parant esment especialment en els nostres pecats contra la fe. Ja des d'ara us convido, a tots els membres de les parròquies i comunitats de l'arxiprestat de Manresa, a la celebració

comunitària de la Penitència que presidiré a la col·legiata basilica de Santa Maria de la Seu de Manresa el Dimecres Sant. Vol ser tan expressiva, aquesta celebració, que per aquest motiu serà l'única celebració comunitària que se celebri a la ciutat de Manresa en aquestes Quaresma i Setmana Santa pròximes.

El gran repte que tenim al davant tots nosaltres els cristians és el de la transmissió de la nostra fe cristiana. No perdem el temps en qüestions sibil·lines sobre estructures i models. Cal posar-nos tots ben de cor en la gran tasca de la nova evangelització. Aquesta ens pertoca a tots els cristians en raó del nostre baptisme i de la nostra confirmació. Tots tenim la nostra responsabilitat en l'única missió de l'Església: que tots formin part de l'única família dels fills de Déu, redimits per la sang de Crist el seu Fill i plens de l'Esperit de la unitat.

Encomano, juntament amb vosaltres, aquesta segona visita pastoral de l'arxiprestat de Manresa a sant Francesc Coll, que he escollit com a patró d'aquesta visita pastoral, i també a la intercessió de la nova santa de la nostra diòcesi que va viure la seva infància i joventut a la ciutat de Manresa, santa Carme Sallés i Barangueras.

Servidor vostre en Crist Jesús,

+ Romà, bisbe de Vic

Gener del 2013, Any de la Fe

> COMUNICAT DEL SENYOR BISBE AMB MOTIU DE LA RENÚNCIA DEL PAPA BENET XVI AL MINISTERI DE BISBE DE ROMA, SUCCESSOR DE SANT PERE

Avui, 11 de febrer del 2013, he rebut la DECLARACIÓ DEL PAPA BENET XVI EN EL CONSISTORI ORDINARI PÚBLIC, SOBRE LA SEVA RENÚNCIA AL MINISTERI DE BISBE DE ROMA, SUCCESSOR DE SANT PERE, que transcrivim tot seguit:

Estimadíssims germans:

Us he convocat en aquest Consistori no sols per a les tres causes de canonització, sinó també per a comunicar-vos una decisió de gran importància per a la vida de l'Església. Després d'haver examinat davant Déu reiteradament la meva consciència, he arribat a la certesa que, per l'edat avançada, ja no tinc forces per a exercir de manera adequada el ministeri petri. Sóc molt conscient que aquest ministeri, per la naturalesa espiritual que té, ha de ser dut a terme no únicament amb obres i paraules, sinó també, i no en menor grau, patint i pregant. Malgrat això, el món d'avui, subjecte a ràpides transformacions i sacsejat per qüestions de gran relleu per a la vida de la fe, per a governar la barca de sant Pere i anunciar l'Evangelí necessita també el vigor tant del cos com de l'esperit, vigor que, en els darrers mesos, ha disminuït en mi de tal manera que he de reconèixer la meva incapacitat per a exercir bé el

ministeri que em va ser encomanat. Per això, essent molt conscient de la seriositat d'aquest acte, amb plena llibertat, declaro que renuncio al ministeri de bisbe de Roma, successor de sant Pere, que em va ser confiat per mitjà dels cardenals el 19 d'abril del 2005, de manera que, des del 28 de febrer del 2013, a les 20 hores, la seu de Roma, seu de sant Pere, quedarà vacant i haurà de ser convocat, per part de qui té competències per a fer-ho, el conclave per a l'elecció del nou summe pontífex.

Estimadíssims germans, us dono les gràcies de cor per tot l'amor i el treball amb què heu portat al meu costat el pes del meu ministeri, i demano perdó per tots els meus defectes. Ara confiem l'Església a la cura del seu Summe Pastor, nostre Senyor Jesucrist, i supliquem a Maria, la seva santa Mare, que assisteixi amb la seva bondat maternal els pares cardenals en elegir el nou Summe Pontífex. Pel que fa a mi, també en el futur, voldria servir de tot cor la santa Església de Déu amb una vida dedicada a la pregària.

Benedictus pp XVI

1. Davant aquesta declaració, ens sentim molt units al Sant Pare, comprenem aquesta decisió que, com ell ens ha dit, és profundament meditada en consciència davant Déu i presa amb tota llibertat, tenint present el bé de l'Església, per sobre de qualsevol altre interès.

2. Li agraïm el seu magisteri lluminós amb què ha guiat l'Església i el coratge amb què ha afrontat les seves dificultats i els problemes més actuals de la nostra societat, procurant donar-hi respostes des de la raó i des de la fe.

Li agraïm també la seva estima i simpatia envers el nostre país, que es va fer palesa en la seva vinguda per a dedicar la basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

Pel que fa al nostre bisbat, «terra de sants» com em va dir en la darrera trobada que vaig tenir amb ell, li hem d'agrair la canonització de sant Francesc Coll i de santa Carme Sallés.

3. Demano a tots els fidels de la diòcesi que acompanyin el Sant Pare amb la pregària i que invoquin confiadament, des d'ara, l'Esperit Sant que guï el col·legi cardenalici a l'hora d'elegir el nou successor de Sant Pere, per tal que sigui pastor que plagui a Déu per la seva santedat i pel seu servei generós a l'Església de Jesucrist.

Romà Casanova i Casanova, bisbe de Vic
Vic, 11 de febrer del 2013

> CARTA ALS PREVERES I DIAQUES DE LA DIÒCESI AMB MOTIU DE LA MISSA CRISMAL

Benvolgut germà en Crist:

Rebeu els sacerdots i diaques de la diòcesi, com cada any en el temps de Quaresma, la

invitació que us faig a participar en la Missa Crismal, que a la nostra diòcesi farem, com és costum, el matí del Dimarts Sant. Aquest any la data és el 26 de març.

La invitació personal del bisbe a tots i cada un dels preveres expressa la gran significació que té aquesta Missa Crismal i la trobada fraternal al Seminari per a compartir l'àpat festiu i la convivència amical. El camí de la fraternitat es fa amb petits i amb grans fets que expressen el que els sacerdots de Crist hem rebut en el sagrament que ens configura amb Crist sacerdot. La Missa Crismal és un gran moment per a expressar aquesta comunió en la concelebració eucarística i en la renovació de les promeses sacerdotals que fem cada any, tot recordant el primer Dijous Sant del Cenacle, amb Jesús i els seus deixebles; renovació més plena de sentit per als qui celebren entre nosaltres les noces d'or sacerdotals, els quals tindrem especialment presents en la pregària i en la festa. També recordarem els germans que, des de la Missa Crismal de l'any passat, han estat cridats a la casa del Pare.

Som en l'Any de la Fe i en uns moments de forta vivència eclesial amb el relleu a la Seu de Pere. Renovar les nostres promeses sacerdotals de viure amb més unió a Crist en el compliment dels deures sagrats —la fidelitat a ser dispensadors dels misteris de Déu i a predicar la paraula— serà per a nosaltres una vivència intensa d'aquest Any

de la Fe que ens demana més fidelitat a Crist i un autèntic *sentire cum Ecclesia*.

Aprofito aquesta ocasió per a convidar-vos també, a tots els sacerdots de la diòcesi, a la Jornada Sacerdotal de les diòcesis amb seu a Catalunya que hem convocat tots els bisbes catalans, amb ocasió de l'Any de la Fe, a Poblet el dia 21 d'abril, dilluns, per agrair el do de la fe i del sacerdoci amb l'eucaristia concelebrada a l'església del monestir de Santa Maria de Poblet. Per a aquesta ocasió hem convidat el cardenal arquebisbe de Viena, Christoph Schönborn, O.P., perquè ens faci una conferència. Des del bisbat ja us informaran de manera més detallada tant dels actes com de la manera d'anar-hi.

Esperant que acollireu amb generositat i responsabilitat aquestes invitacions, resto servidor vostre en Crist Jesús,

+ Romà, bisbe de Vic

Vic, 25 de febrer del 2013

Secretaria General – Cancelleria

> NOTA SOBRE ELS TESTAMENTS DAVANT DE RECTOR

ASSUMPTE: TESTAMENTS DAVANT DE RECTOR

Benvolgut mossèn:

Recentment us vam enviar una comunicació en la qual se us indicava que el dia 1 de gener del 2013 s'acabava el període per a dur a terme la protocol·lització dels testaments davant de rector. També us informàvem que els senyors bisbes de la Província Eclesiàstica Tarraconense i de la Província Eclesiàstica de Barcelona estaven fent gestions per allargar els terminis que indicava la llei 10/2008.

Aquests dies passats hem rebut una nota de Mons. Joan Enric Vives, arquebisbe-bisbe d'Urgell i secretari de la CET, en la qual ens comunica que el Govern de la Generalitat, amb data de 27 de desembre del 2012, ha promulgat un decret que modifica la llei 10/2008, de 10 de juliol, i allarga **un parell d'anys (fins a l'1 de gener del 2015)** el termini de protocol·lització dels testaments davant de rector.

Del susdit decret, que serà publicat íntegrament en el Butlletí Oficial del Bisbat del novembre-desembre 2012, pp. 571-572, recollim la disposició fonamental: